

ВАСИЛ ЦОНЕВ
АФЕРАТА ШИШКОВ

chitanka.info

... И като не намериха слона, те хванаха мишката и ѝ креснаха:

— Аха, значи ти изгази нивите ни! — И взеха, че я обесиха.

При финансовата ревизия на предприятието „Фортуна“ счетоводителят Иван Шишков беше начетен с 15 лева и 63 стотинки.

На другия ден вестник „Тръба“ излезе с грамадна статия, озаглавена „На борба срещу разхитителите на държавните средства“, в която Иван Шишков беше посочен като най-ярък пример на безогледен разхитител и безсъвестен крадец на държавното имущество. Следобедният вестник „Пощальон“ посвети три колони на същия въпрос, като накрая попита: „Докога все още ще се търпят пладнешки хайдутути, мародери и безобразници?“.

Въпросът нашумя и доби общограждански характер. В уводната статия „Кой е виновният?“ вестник „Пергамент“ разгледа въпроса в по-друга светлина, като потърси отговорност от преките началства на хищника Иван Шишков и дори се обърна с въпрос до заместник-министъра на асоциацията, под чието ръководство се намираще предприятието „Фортуна“: „Любопитни сме да знаем: какви мерки ще вземе другарят заместник-министър за потягане на финансовата дисциплина в подведомствените му предприятия?“ — след което следваше многоточие. А вестниците „Камбана“ и „Клепало“ излязоха едновременно с две статии, озаглавени по един и същи начин: „Вън шишковците от нашите предприятия!“, в които се разглеждаше въпросът за притъпената финансова бдителност. През следните дни излязоха редица назидателни статии, посветени на същия случай, а редакциите бяха засипани от копията на едно писмо, в което се съобщаваше, че вторият братовчед на Шишков все още работи като референт в едно министерство, докато такива честни и безкористни служители като автора на писмото стоят все още деловодители.

Всичко това предизвика голям шумен процес срещу разхитителя, мародера, крадеца, нехайника, злоупотребителя с доверието, безотговорника и пладнешкия хайдутин Иван Шишков. На процеса

присъстваха представители на повече от 35 вестника, а също така и няколко писатели, които бяха започнали да пишат един роман, две пиеси, един документален и един игрален филм в две серии за живота и престъпленията на Иван Шишков.

В своята обвинителна реч прокурорът изтъкна, че Иван Шишков наистина е виновен и трябва да понесе най-страшното наказание, предвидено в закона, но все пак далеч по-виновни са ония, в чиято среда е расъл и се е възпитавал той. Прокурорът нарече семейството на Шишковите родители „инкубатор на престъпници“, заклеми съучениците на Шишков и поиска да бъдат подведени под отговорност председателят на профкомитета на предприятието „Фортуна“, културпросветникът при профкомитета и редакторът на стенвестника, които не са изиграли своята роля като ръководители и възпитатели, а също така и председателят на единната организация, в която членуваше Шишков.

От своя страна защитникът заяви, че с голяма душевна борба се е съгласил да защитава един такъв престъпник, но след като веднъж се е захванал за тази работа, той не може да не го защитава, макар че един такъв крадец и безобразник хич не трябва да се защитава и спрямо него трябва да се вземат предвид най-отегчаващите вината обстоятелства и крайно жалко е, че един такъв негодяй не може да бъде осъден на повече от 20 години, тъй като законът не предвижда по-голямо наказание за една сума, която не надхвърля 100 000 лева.

Председателят даде думата на подсъдимия.

Подсъдимият стана и с развълнуван глас съобщи, че съзнава напълно своята страшна вина, като добави, че според него такива безсъвестни счетоводители трябва да бъдат наказвани най-строго и най-безмилостно.

— Аз съм страшно виновен, другари съдии — каза той. — На мене бяха поверени суми, а аз с цялата си разсеяна тиква какво съм направил, хич не мога да разбера, но на — губят ми се пари. Да съм ги откраднал, не вярвам, но може и да съм ги откраднал — толкова съм разсеян, че ето на, видите ли — хич и не мога да разбера как стана това. Спомням си, че имаше една разписка за 15 лева и 63 стотинки, ама сигурно съм я забутал някъде със своята нехайна до престъпление глава и съвсем не мога да си спомня сега къде съм я затрил. Магаре съм, и това си е. Един път, спомням си, взех че тикнах една разписка за

почистване палтото на жена ми в това малко джобче на сакото и тя щеше да ме утрепе, защото не можах да ѝ дам обяснение къде съм затрил разписката, а чак след една седмица, като бръкнах в това джобче и какво да видя — разписката тук...

За да бъде по-убедителен, Иван Шишков бръкна в джобчето на сакото си и извади едно листче.

— Ха — изсмя се той, — ето, нали ви казах — ето и това листче. Кога съм го бутнал тук, не знам... Чакай да видя какво е...

Понеже беше късоглед, Шишков извади очилата си, сложи ги на носа и прочете:

РАЗПИСКА

за закупуване на кламери — 15 лева и 63 стотинки.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.